

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ, ਹੋ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਹੈ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਫੇਦ ਡਰੈਸ ਪਸੰਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ? ਇਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫੇਦ ਡਰੈਸ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਫੇਦ ਡਰੈਸ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਪਰ ਵੀ ਸਫੇਦ ਕਪੜਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁਣ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਅੱਖਰ ਨਾ ਕਹਿ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ? ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਏਗਾ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਏਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਜਾਏਗਾ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਣਗੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤਾਂ ਦੇਖੀ, ਹੁਣ ਜਾਕੇ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣੀਏ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ! ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੱਤ (ਟਰੂਥ) ਉਹ ਸੱਚ ਹੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸਚੈ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਜੇ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਟਾਇਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਇਹ ਉਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚੱਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚਾਬੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ, ਦਿਵਯ ਚਕ੍ਰ ਵਿਧਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਟੀਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਾਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ - ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਟਰੂਥ।

ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲੀਗਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਬਾਪ ਹਨ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚਤਾ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਸੱਤ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਤ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸੱਤ ਹੈ, ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੋਭਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ? ਸੰਸ਼ੋ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤੁ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਜੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਰਾਜਾਈ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਕਿਯਾਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ। ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਨਾ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਤੇ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਗਿਆਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਗੌਡ ਫਾਦਰ। ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਉਹ ਗੌਡ ਫਾਦਰ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੇ ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਇਹ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਦੀ ਪੈਕਟਿਸ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੇ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇ ਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾ, ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਘੇਰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਕੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਖਯਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਈਸਲੇਸ ਵਰਲਡ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟਹੋਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਹੋਮ ਉਹ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ- ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਐਕਟਰਸ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਘਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਡਰੈਸ ਬਦਲਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਲਈ? ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ, ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਠਯੋਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸੱਚਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਕਫ਼ਨੀ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੌਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ, ਕਫ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੌਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਬੌਧ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸ ਸਿਖਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ, ਸੰਨਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਦ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਥੋਂ ਕਾਪੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਫ਼ਨੀ ਦੀ ਜੇ ਪਹਿਰਵਾਈਸ ਹੈ, ਉਹ ਹਠਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਕੋਈ ਸਫ਼ੇਦ ਕਪੜੇ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ ਪਰ ਸਫ਼ੇਦ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੱਠੀ

ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਡਰੈਸ ਵੀ ਇਹ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਸਫੇਦ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਫੇਦ ਚਾਦਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਫੇਦ ਡਰੈਸ ਚੰਗੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੋ ਬਾਪ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 3 ਬਾਪ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਤੇ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਦਾ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਤਿੰਨੋਂ ਬਾਪ ਵਿਚੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਕਿਸਦਾ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣ। ਉਹ ਫਿਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ। ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਸਭ ਭਾਈ - ਭੈਣ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਫਿਰ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂੰਹ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਕਹੋਗੇ ਨਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਡਰਨਰੀ ਵੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਵੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਜਿਟਰ ਆਦਿ ਬਾਹਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰਾ ਕਹਿ ਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਪਤ - ਗਿਆਨ ਹੈ, ਗੁਪਤ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਨਾਲ ਵੀ ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉੱਪਰ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਚਾਚਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਬੀ .ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹ ਭਰਾ ਭੈਣ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਚਮਕਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ। ਸਾਡਾ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਭੈਣ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਨੂੰਹ, ਸੱਸ ਨੂੰ ਸੱਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭੈਣ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਦੇਨੋਂ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਪਤੀ ਨੂੰ ਭਰਾ, ਸੱਸ ਨੂੰ ਭੈਣ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਇਹ ਕਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣ ਕੋਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੂਹੀ ਜਾਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ। ਬੜਾ ਸੰਭਲ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਮੂੰਝੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾ ਆਏ, ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਆਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਈ ਜਾਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕੰਸ ਪੁਰੀ। ਕੰਸ ਪੁਰੀ ਖਤਮ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਨਾ। ਹੁੰਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਇਹ ਕੰਸ ਆਦਿ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ। ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਕਹੋ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੁਰੀ ਕਹੋ, ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਈ ਕਹੋ, ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਾ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਨਾ

ਕੋਰਵਾਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਨ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੜਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਂ ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਰਾਵਨ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਉਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੈਨਵਾਯੋਲੋਸ ਨਾਲ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜ ਯੋਗ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੈਕਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ । ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

2. ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਸਟੋਪ ਦੇਕੇ ਆਪਣੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਭਵ।

ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਡੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ, ਪੂਜਯ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ। ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲਸਟੋਪ ਲਗਾਓ, ਦਿੰਤ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ - ਸਵਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ, ਦੁਸਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਵਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੋ, ਦਿਵਯ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਬਣੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਅਨਾਦਿ ਅਤੇ ਆਦਿ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ।
